

værdien, og socialdemokratiet har i valgkampen talt om at udvide kapitalvindingskatten til også at omfatte parcelhuse. Sker det, vil kapitalvindingskatten blokere for flytninger, der er ønskelige både af hensyn til den enkeltes dispositionsfrihed og til samfundet.

Dertil kommer, at den særlige indkomstskat opkræves efter komplicerede regler, som stadig forandres. En i forhold til provenuet meget betydelig arbejdskraft beslaglægges derfor — såvel i privat som i offentlig sektor — til samfundsunyttig spekulation over, hvad reglerne egentlig går ud på.

Over for de samfundsmæssige ulemper ved opretholdelse af den særlige indkomstskat står provenumæssige nettovirkninger, som givetvis er negative (underskudsgivende) for det offentlige, bl. a. som følge af, at skatten hæmmer den almindelige indkomstdannelse, og af, at fradraget for negativ særlig indkomst i almindelig skattepligtig indkomst indebærer en betydelig provenuforskydning. Kapitalvindingerne i 1975 indbragte det offentlige ca. 550 millioner kroner i samlet særlig indkomstskat.

Dette tal afslører, at kapitalvindingskatten virker til at øge og ikke som undertiden påstået til at mindske beskatningen på arbejdsskabte indkomster. Problemet om disses behandling er et problem om afvikling af den almindelige indkomstskat og hører derfor ikke hjemme i diskussionen om kapitalvindingskattens beståen eller udrydelse. Ej heller har lovforslaget noget med spekulantbetragtninger at gøre, da spekulanters og ejendomshandlers forhold jo omfattes af statsskattelovens § 5 a og helt falder uden for området for lov om særlig indkomstskat, jfr. navnlig lovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Alt i alt er der tale om en lov til gavn for ingen. Kapitalvindingskattens bevarelse tjener kun tilfredsstillelse af snæversynede misundelsesbetragtninger. Landets økonomi er nu gjort alt for dårlig til, at folketinget kan tillade sig at tage hensyn til sådan noget — endsige til, at visse partier vil tabe ansigt, fordi de gennem årene i deres ukundighed har stemt for kapitalvindingskattens indførelse, bevarelse og skærpelse. Helt barokt er det, at folk med offentlige pensioner, der får deres enorme kapitalgevinster frie for særlig indkomstskat, formueskat og ejendomsskat ofte er nogle af de ivrigste til at

hyle op mod, at det erhvervsliv, som også de skal leve af, frigøres for kapitalvindingskatteåget. Og for disse protesterende fortsætter inflationssikringen jo til deres dages ende, mens den for de kapitalvindingskatteramte ophører ved afhændelsen af kapitalgodet.

Fremskridtspartiet har overvejet, hvorvidt enkelte dele af loven — for eksempel om gratialebeskatning — burde blive stående fremfor den foreslåede totalophævelse. Loven om særlig indkomstskat fremstår imidlertid efter de talrige komplicerede ændringer som et sammensuriumsmakværk. Det må derfor være bedre at rydde grunden helt og så i stedet indbygge eventuelle gratialebeskatningsregler etc. i ligningsloven eller andre steder i skattelovgivning.

Fremskridtspartiet beklager naturligvis, at befolkningens krav om ophævelse af loven om kapitalvindingskat kun har forskrækket forligsmagerne så meget, at resultatet er blevet det foreliggende.

Forligsforslaget bærer tydeligt præg af at være vedtaget i en sen nattetime, hvor forhandlingsdeltagerne har lidt af mangel på søvn. F. eks. er det fuldstændig tåbeligt at opretholde nogen form for beskatning af landbrugsejendomme, når provenuet, som oplyst over for udvalget, kun beløber sig til 20-25 millioner kr. for landbrugsejendomme uden for større udstykningsområder.

Fremskridtspartiet finder det også forkasteligt, at forslaget kun omfatter lempelser for en meget lille gruppe, medens andre, bl. a. alle byerhverv, ikke opnår nogen lettelse for denne asociale skat.

De i forslaget foreslåede begunstigelser af familiehandler kan medvirke til, at landbruget bliver et lukket erhverv, ligesom det er uretfærdigt, at de, som tilfældigvis har familie, som ejer en landbrugsejendom, opnår fordele fremfor arbejdsmandens og den jordløse husmands sønner og døtre.

Trods disse betæneligheder vil fremskridtspartiet stemme for lovforslaget ved 3. behandlingen ud fra erkendelsen af, at enhver lempelse af loven om kapitalvindingskatten i hvert tilfælde mindsker nogle af lovens onde virkninger noget i nogle tilfælde.“

Et andet mindretal (venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til ved-